

1.

Bir eşek, sahibi için yıllarca, bıkip usanmadan sırtında un çuvalları taşımış.

Bir gün, eşeğin sahibi olan değirmenci, arkadaşlarından birine şöyle söylemiş :

-Bu eşek çok yaşlanmış, bunuyok etmem lazım ! Bun duyan eşek düşünmüş: Ben ki en kısa zaman içinde dinlenme sevinci yaşarken ! En iyisi daha zaman varken kendimi kurtarayım. Duydum ki Bremen şehrinde müzisyen arıyorlarmış, oraya gidip şehir bandosuna katılırım. Ormana yaklaştığında, bir inleme sesi duyar

2.

Ağacın altında uzanmış bir av köpeği vardı. Eşek ona sorar :

-Değerli arkadaşım, neden ağlıyorsun? Köpek cevap verir:

-Ne yazık ki ava gitmeyi sevmiyorum, ormandaki hayvanlarla oynamayı tercih ediyorum.

Bu sabah sahibim beni öldürmek istedi. Ben de kaçtım ama şimdi nerede yiyecek bulabilirim ?

-Benimlen gel !

Duydum ki Bremen şehrinde müzisyen arıyorlarmış, orada, şehir bandosuna katılalım. Vesonuçta, köpek önde, eşek arkada birlikte yola koyulmuşlar. Çok üzgün bir miyavlama sesi duyunca aniden durmuşlar .

3.

Ağlayıp inleyen bir kediydi.

-Ne oldu ? niçin bu kadar
üzgünsün ? diye sordu eşek.

-Ne yazık ki ! fareler benimlen çok
kötü olmaya başladılar.Kendimi
onların kötülüklerinden korumak
için ateşin kenarında uzanmayı
tercih ediyordum.Ama bu sabah
sahibim benim bu durumumdan
pek hoşlanmadığı için beni
boğacaktı.Kendimi kurtardım,ama
şimdine olacak benim halim?

-Bizimlengel ! duydum ki Bremen
şehrindemüzişyen arıyorlarmış,
orada ,şehir bandosuna katılalım.
Vesonuçtaköpekönde, eşek
arkada ve kedi de onları takip

ederek yola koyulmuşlar. Bir çiftliğin önünden geçerken ...

4.

Birhorozun var gücüyle acı acı
«KUKKURUKUK! KUKKURUKUK!
«diye öttüğünü duyuyor- lar.

-Hayda ! kulaklarımızı patlattın,
hiç böyle acı acı öten horozu
duymadık !

-Şimdilik gücümün yettiği kadar
ötüyorum.Sahiplerim, onları, bir
daha sabahın köründe
uyandırmayayım diye beni kesip
yemeye karar verdiler !
«KUKKURUKUK !
KUKKURUKUK !»

-Bizimlen gel, duydum ki Bremen
şehrinde müzisyen arıyorlar,
orada birlikte şehir bandosuna
katılırız.

5.

Vesonuçta köpekönde, eşek
sırtında horozla arkadaş ve kedide
onları takip ederek yola
koyulmuşlar. Ama şimdi akşam
karınlığı çöker.

-Kedi, gidip ağaçların altında
barınalım der.

6.

Herbiribirbüyük ağacın etrafındakendilerine göre yer bulup yerleşirler. Horoz kendine uygun ağacın en güzel dalını seçer ve arkadaşlarına seslenir:

-Bir ışık görüyorum ! Bu belki bir ev olabilir !

-Hadi gidelim ! dedi köpek esneyerek. Hepimiz acız.

-Kedi, sıcak bir yerde uyumak istiyorum dedi. Ve hep birlikte yola koyuldular.

-Gördüklerim tüylerimi ürpertiyor !

-Nedir ?

7.

-Eşek,birguruphaydutdiye fısıldıyor.Altınlarınııçuvallara koymuşlarveengüzel yemeklerle döşenmişyemek masasınınetrafındaeğlence yapıyorlar!

-Köpek, sarkık dudaklarını yalayarak, bende dişlerimin arasına bir şeyler koymak isterdim, der.

-Kedi, ah bizde onların yerinde olsaydık, diye iç çekti.

-Horoz, bir fikrim var, gidip onları korkutalım der !

8.

-Köpek sen eşğin sırtına, kedi köpeğin sırtına ve bende kedinin kafasına çıkayım.

Sonra hep birlikte çok sesli bir şekilde şarkı söyleyelim !

Benim işaretime dikkat, bir, iki . . .

9.

-...Üç !

Hepsibirliktepencereyevar
gücüyle dayanınca, camlar
kırılıyorve penceredeniçeri
atlıyorlar. Vehaydutlar, hortlak
gördüklerini sanıp, korkudan
ormanadoğru hızla kaçıyorlar.

10.

Birsüresadece ateşinçıtırtılı sesiduyuluyor,karınlarınıhırsla doyurmaklameşgulolan hayvanlar, konuşmaya zaman bulamıyorlar.

-Eşek, ben gidip dışardaki gübre yığınınayakın bir yerde uyuyacağım dedi.

-Köpek, ben gidip kapının arkasında uyuyacağım dedi.

-Kedi, ben gidip ateşin kor közleri daha sıcak ken yanında uyuyacağım dedi.

-Horoz, bende gidip çatıdaki horoz tüneğinde uyuyacağım dedi.

11.

Bir süre sonra, haydutlar ormanda soğuktan üşüyüp, titremeye başlamışlar. İçlerinden başkanları yüksek bir sesle:

-Ah, ne kadarda hayvanız, kendimizi kendi evimizde kapı dışarı etmememiz gerekirdi !

-Haydutlardan biri, çok haklısın şekm diye, cevap verdi.

-Şimdi evden neredeyse hiç ışık yok, sen hepimizden güçlü olduğuna göre, gidip orada neler olduğuna bakıp, gelip bize anlatabilirsin. Haydut ayak parmaklarının ucuna basarak yavaşça eve girer. -Vay vay ! közler daha sıcakken ateşi yakayım, böylelikle etrafı biraz daha iyi görebilirim. Karanlıktaki köz diye gördüğü ışığa eğilir, ama ne görsün ...

12.

O ışıık, kedi nin gözleriydi !

Kedi hızla haydutun üzerine
atlar ve yüzünü tırnaklar.

Haydut dehşetle kapıya
koşar.Ama ne görsün...

13.

-Gıııı ! Köpek , haydutun bacağına yırtıcı bir şekilde saldırır.

-Al sana güzel bir tekme atayımki daha hızlı koşabilesin, der eşek.

14.

Horozun çok gürültülü
ötmesi, hırsızın korkusuna
korku katar.

-Kukkurukuk ! kukkurukuk !

15.

Haydut ormanda bekliyen suç ortaklarını görüp , onlara neler olduğunu anlatır :

-Evde bir cadı vardı, çengel gibi tırnaklarıyla beni tırnakladı. kapının önünde kıllı bir cüce bacağı mı sırdı. Evin bahçesinde siyah bir dev, büyük bir sopayla bana öyle vurdu ki havalara fırladım.

Çatıda bir şeytan koçaman kanatlarını açmış : yakalayın onu ! yakalayın onu ! diye bağıırıyordu. -Büyükşeâeri, burada kesinlikle kalamayız ! Bir an önce buradan kaçmalıyız ! dedi. Böylece ortadan kayboluyorlar ve onları bir daha asla görmüyorlar. Ya bizim dört Bremen müzisyenlerimiz ?

16.

O küçük evde kendilerini o kadar rahat hissediyorlarki, oraya hiç ayrılmamak şartıyla yerleşiyorlar.

...Eğer birgün Breme sokağında geçerseniz, orada dört müzisyenin, çok mutlu bir şekilde yaşadığı küçükevi görebilirsiniz. Belki desizi konserlerine davet ederler:

Ai, Ai ! Hav ! Hav ! Miyav !
Miyav ! Kukkurukuk !
Kukkurukuk ! (Çocuklarla birlikte)

SON